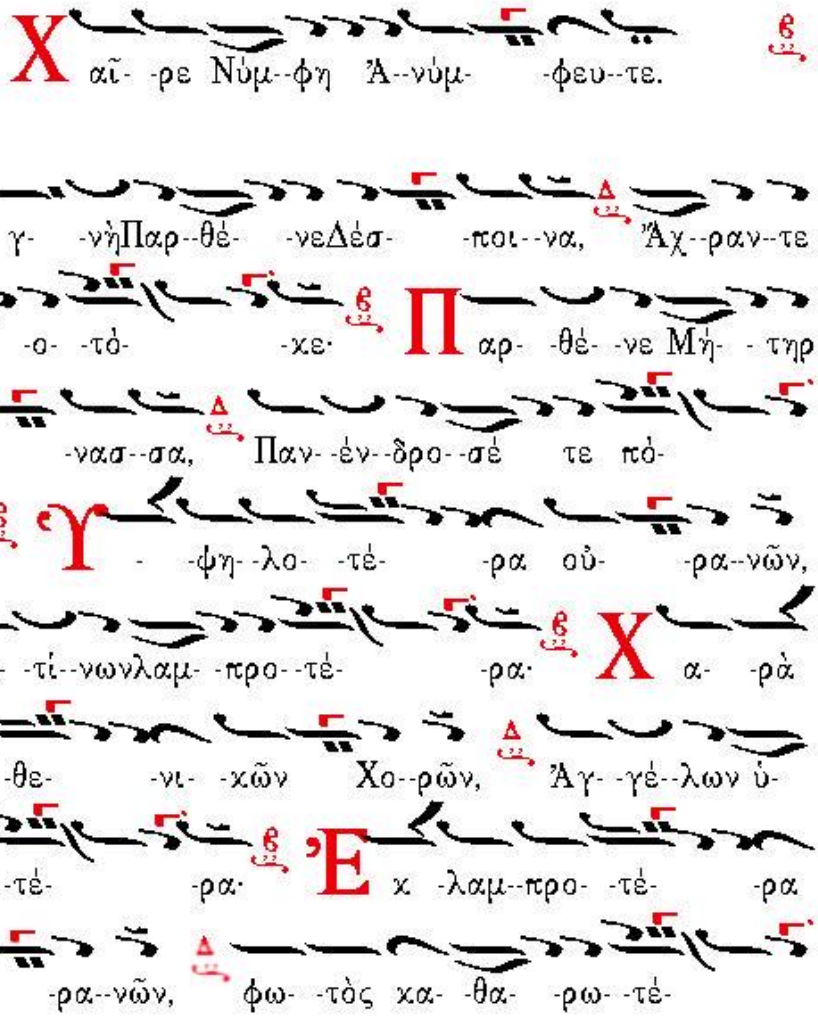
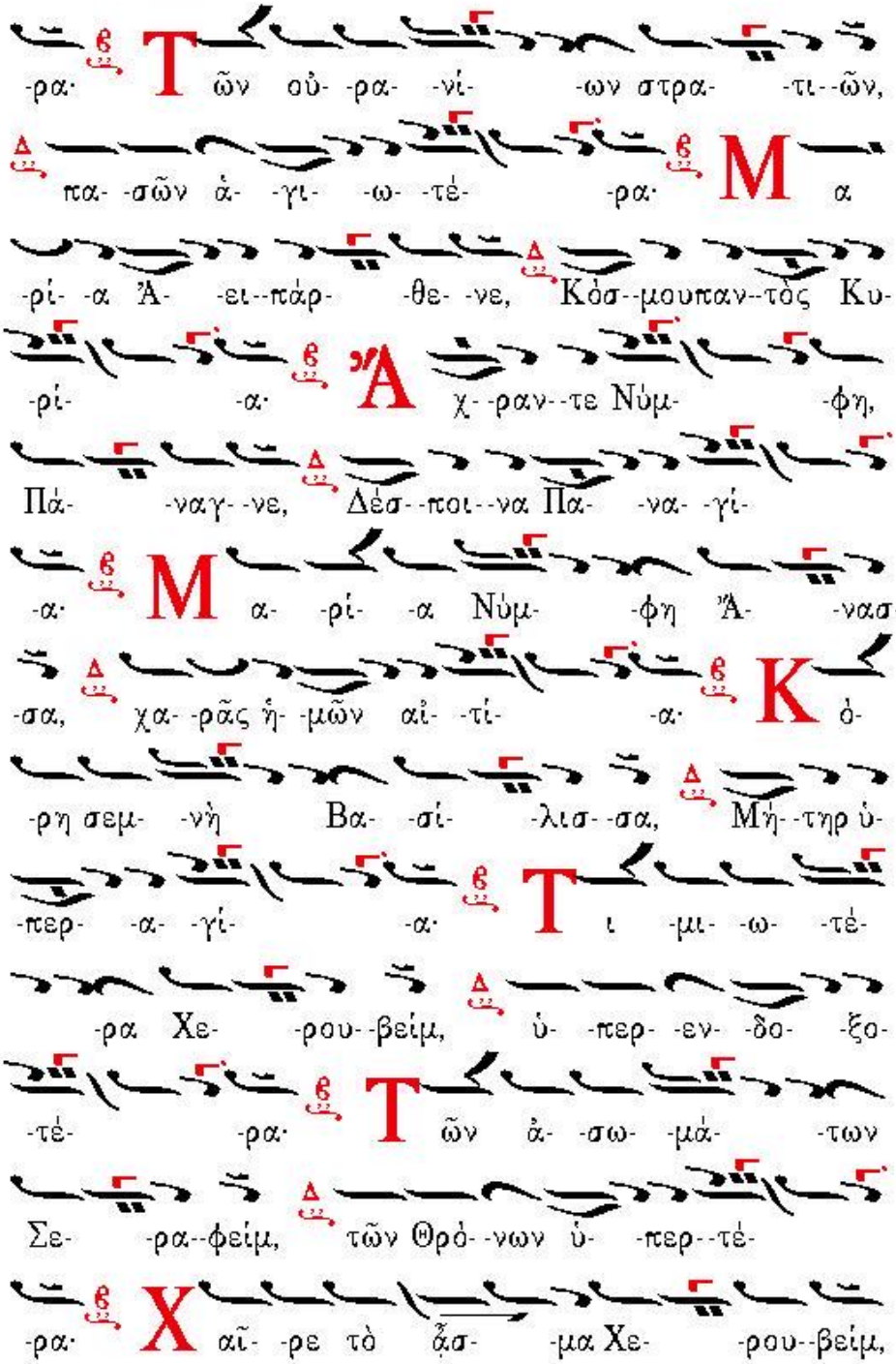
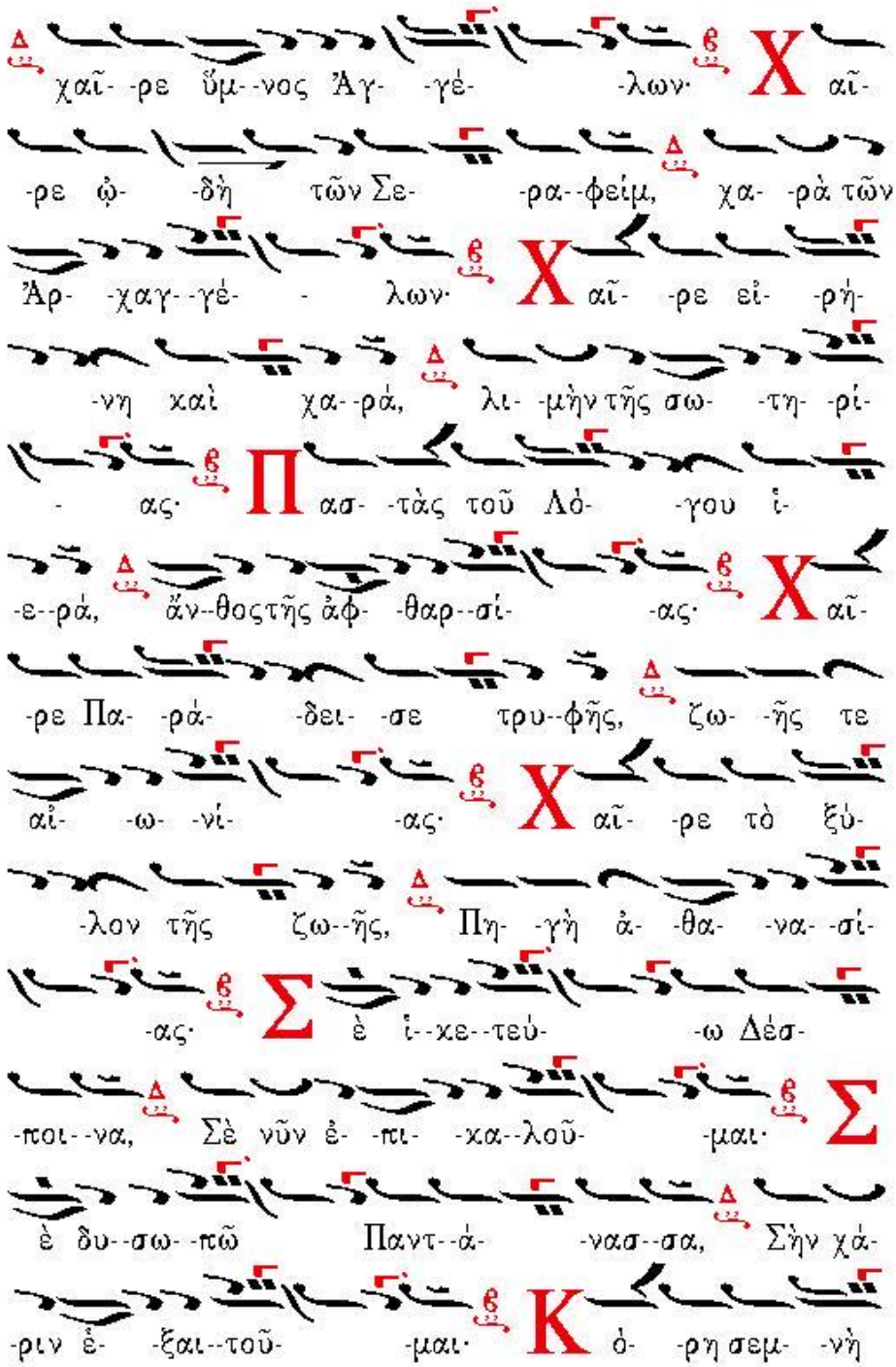
Ἁγνὴ Παρθένε Δέσποινα

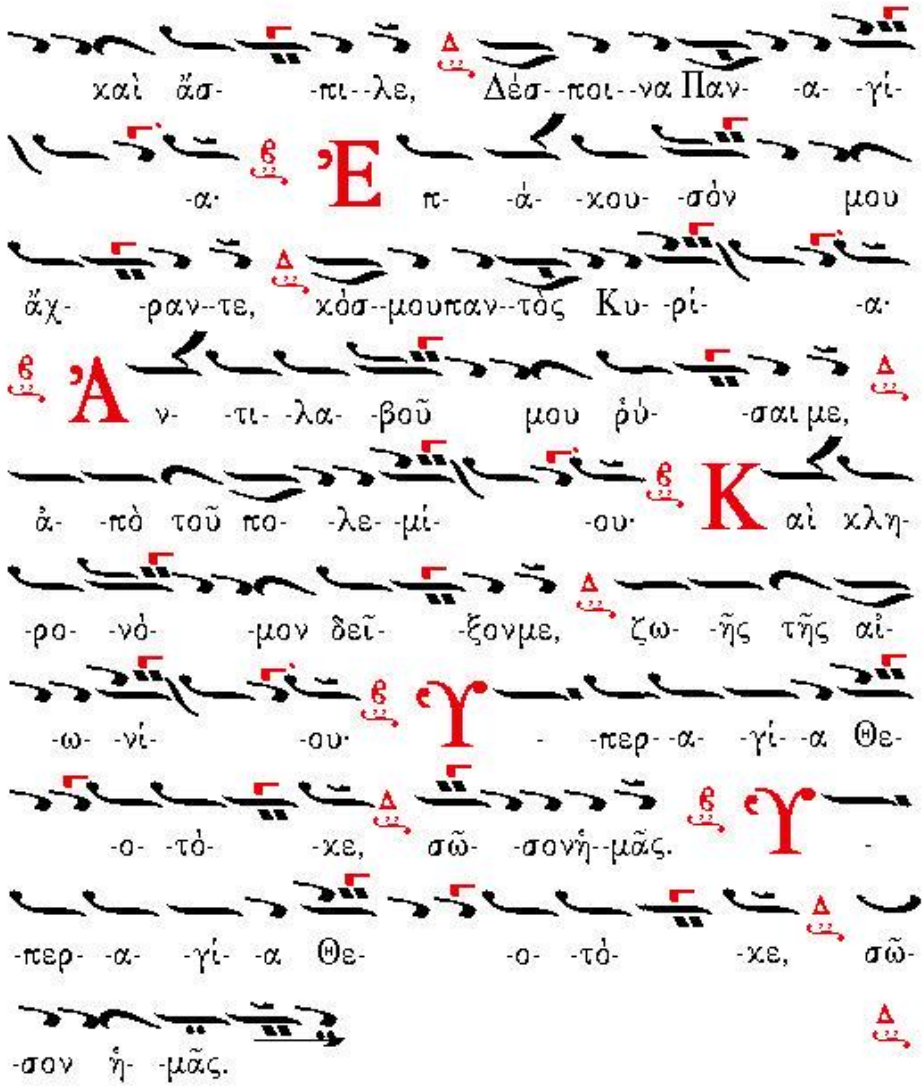
Ποίημα Λατικὸν μεταφρασθὲν τῇ Ἑλληνιστῇ
παρὰ τοῦ ἁγίου Νεκταρίου
τονισμὸς = ΓΚΜ, 2009
βάσει ἐκτελέσεως τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ
κὺρ Ἀλέκου ΒΑΡΔΑ,
μαθητοῦ ΝικολάουΧαντζησταμάτη
μαθητοῦ Γεωργίου Βινάκη

Ἦχος Δι

-ρα· Τῶν οὐ- -ρα- -νί- -ων στρα- -τι--ῶν,
πα- -σῶν ἀ- -γι- -ω- -τέ- -ρα· Μα
-ρί- -α Ἀ- -ει--πάρ- -θε- -νε, Κόσ--μουπαν--τὸς Κυ-
-ρί- -α· Ἄχ--ραν--τε Νύμ- -φη,
Πά- -ναγ--νε, Δέσ--ποι--να Πα- -να- -γί-
-α· Μα- -ρί- -α Νύμ- -φη Ἁ- -νασ-
-σα, χα- -ρᾶς ἡ- -μῶν αἰ- -τί- -α· Κὸ-
-ρη σεμ- -νὴ Βα- -σί- -λισ--σα, Μή--τηρ ὑ-
-περ- -α- -γί- -α· Τι -μι- -ω- -τέ-
-ρα Χε- -ρου--βείμ, ὑ- -περ- -εν- -δο- -ξο-
-τέ- -ρα· Τῶν ἀ- -σω- -μά- -των
Σε- -ρα--φείμ, τῶν Θρό--νων ὑ- -περ--τέ-
-ρα· Χαῖ- -ρε τὸ ἄ- -μα Χε- -ρου--βείμ,

χαῖ- -ρε ὕμ--νος Ἀγ- -γέ- -λων· Χ αῖ-
-ρε ὡ- -δὴ τῶν Σε- -ρα--φείμ, χα- -ρὰ τῶν
Ἀρ- -χαγ--γέ- - λων· Χ αῖ- -ρε εἰ- -ρή-
-νη καὶ χα--ρά, λι- -μὴν τῆς σω- -τη- -ρί-
- ας· Π ασ- -τὰς τοῦ Λό- -γου ἰ-
-ε--ρά, ἄν--θος τῆς ἀφ- -θαρ--σί- -ας· Χ αῖ-
-ρε Πα- -ρά- -δει- -σε τρυ--φῆς, ζω- -ῆς τε
αἰ- -ω- -νί- -ας· Χ αῖ- -ρε τὸ ξύ-
-λον τῆς ζω--ῆς, Πη- -γὴ ἀ- -θα- -να- -σί-
-ας· Σ è ἰ--κε--τεύ- -ω Δέσ-
-ποι--να, Σὲ νῦν ἐ- -πι- -κα--λοῦ- -μαι· Σ
è δυ--σω--πῶ Παντ--ά- -νασ--σα, Σὴν χά-
-ριν ἐ- -ξαι--τοῦ- -μαι· Κ ὁ- -ρη σεμ- -νὴ

καὶ ἄσ- -πι--λε, Δέσ--ποι--να Παν- -α- -γί-
-α· Ἔ π- -ά- -χου- -σόν μου
ἄχ- -ραν--τε, κόσ--μουπαν--τὸς Κυ- -ρί- -α·
Ἀ ν- -τι- -λα- -βοῦ μου ῥύ- -σαι με,
ἀ- -πὸ τοῦ πο- -λε- -μί- -ου· Κ αὶ χλη-
-ρο- -νό- -μον δεῖ- -ξονμε, ζω- -ῆς τῆς αἰ-
-ω- -νί- -ου· Υ -περ- -α- -γί- -α Θε-
-ο- -τό- -χε, σῶ- -σονή--μᾶς. Υ -
-περ- -α- -γί- -α Θε- -ο- -τό- -χε, σῶ-
-σον ἡ- -μᾶς.